

**STANOWISKO POLSKIEGO TOWARZYSTWA PSYCHOLOGICZNEGO
W SPRAWIE PETYCJI O PODJĘCIE INICJATYWY USTAWODAWCZEJ DOTYCZĄCEJ
UCHYLENIA W CAŁOŚCI USTAWY Z DNIA 8 CZERWCA 2001 R. O ZAWODZIE
PSYCHOLOGA I SAMORZĄDZIE ZAWODOWYM PSYCHOLOGÓW**

Działając, jako uprawnione do reprezentacji Polskiego Towarzystwa Psychologicznego z siedzibą w Warszawie, wobec skierowanego do reprezentowanego przez nas Stowarzyszenia zaproszenia na posiedzenie Komisji Praw Człowieka, Praworządności i Petycji zaplanowanego na 3 grudnia 2019 r. i planowane podjęcie rozmów i obrad w przedmiocie petycji wnioskującej o podjęcie inicjatywy ustawodawczej dotyczącej uchylenia w całości ustawy z dnia 8 czerwca 2001 r. o zawodzie psychologa i samorządzie zawodowym psychologów, wnosimy o **niewwzględnienie tej petycji i niepodejmowanie inicjatywy ustawodawczej w przedmiocie uchylenia w całości w/w ustawy.**

Równocześnie, ponownie, imieniem Polskiego Towarzystwa Psychologicznego, **wnosimy o podjęcie praw zmierzających do urzeczywistnienia zapisów Ustawy o zawodzie psychologa i samorządzie zawodowym psychologów, w tym w szczególności wydania stosownych aktów wykonawczych, celem umożliwienia ukonstytuowania się Samorządu Zawodowego Psychologów.**

Przystępując do uzasadnienia zajętogo stanowiska zasadnym jest wskazać, że USTAWA O ZAWODZIE PSYCHOLOGA I SAMORZĄDZIE ZAWODOWYM PSYCHOLOGÓW została uchwalona dnia 8 czerwca 2001 r. (Dz.U. Nr 73, poz. 763) zaś jej tekst jednolity został opublikowany dnia 16 maja 2019 r. (Dz.U. z 2019 r. poz. 1026).

Warto w pierwszej kolejności zwrócić uwagę na rudymtarne kwestie, o najwyższej doniosłości, które stanowią przedmiot normowania rzeczzonej ustawy.

Art. 1 [Zakres przedmiotowy] Ustawa określa zasady i warunki wykonywania zawodu psychologa oraz zasady organizacji i działania samorządu zawodowego psychologów.

Już artykuł 2 Ustawy wskazuje na niezwykle istotną w kontekście wykonywania zawodu psychologa zasadę samodzielności.

Art. 2 [Samodzielne wykonywanie zawodu] Psycholog wykonuje swój zawód samodzielnie.

Wspomniane wyżej art. 1 i art. 3 ustawy wprost wskazują, że Ustawa o zawodzie psychologa i samorządzie zawodowym psychologów jest ustawą o charakterze ogólnym i generalnym, w tym znaczeniu, że wyznacza ramy wykonywania zawodu psychologa w Polsce, stanowiąc tym samym regulację nadrzędną wobec innych unormowań.

Art. 3 [Wymagania stawiane osobom wykonującym zawód psychologa] Zawód psychologa może wykonywać osoba, która spełnia wymagania określone niniejszą ustawą.

Kolejny przepis ustawy definiuje wykonywanie zawodu psychologa, a także wskazuje najbardziej typowe formy jego wykonywania. Analizując treść przepisów, a to w kontekście złożonej petycji i jej zarzutów, jakoby ustawa była „martwym” aktem, nie można nie odnieść się m.in. do faktu, że rozporządzenie, o którym mowa w art. 4 ust 4 ustawy nie zostało wydane. Podobnie rzecz się ma z innymi aktami wykonawczymi, których brak skutecznie utrudnia niezakłócone funkcjonowanie ustawy w pełnym kształcie.

Art. 4 [Usługi psychologiczne]

1. Wykonywanie zawodu psychologa polega na świadczeniu usług psychologicznych, a w szczególności na:

- 1) diagnozie psychologicznej;*
- 2) opiniowaniu;*
- 3) orzekaniu, o ile przepisy odrębne tak stanowią;*
- 4) psychoterapii;*
- 5) udzielaniu pomocy psychologicznej.*

2. Za wykonywanie zawodu psychologa uważa się także prowadzenie przez psychologa badań naukowych w dziedzinie psychologii lub działalność dydaktyczną w tym zakresie.

3. Usługi psychologiczne świadczyć można na rzecz: osób fizycznych, osób prawnych, a także jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej.

4. Minister właściwy do spraw zdrowia, po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Psychologów, określi, w drodze rozporządzenia, standardy stosowania psychoterapii przez psychologów wobec osób z chorobami i problemami zdrowotnymi określonymi w obowiązującej Międzynarodowej Klasyfikacji Chorób i Problemów Zdrowotnych ogłaszanej przez Światową Organizację Zdrowia (WHO).

Artykuł 5 ustawy stanowi podstawę istnienia samorządu zawodowego, a zatem „organu” (analogicznie jak w wielu innych wolnych zawodach m.in. adwokaturze) z jednej strony zrzeszającego psychologów i reprezentującego ich interesy, ale z drugiej – stojącego na straży należytego wykonywania zawodu i respektowanie zasad etyki i deontologii zawodowej.

Art. 5 [Samorząd zawodowy]

1. Psychologowie tworzą samorząd zawodowy, zwany dalej „samorzędem”.

2. Osoby wykonujące zawód psychologa i psychologowie-stażysci stają się członkami samorządu psychologów z mocy prawa.

Istotnie ważkim pytaniem, które Polskie Towarzystwo Psychologiczne zadaje od początku niemal obowiązywania Ustawy o zawodzie psychologa i samorządzie zawodowym psychologów jest pytanie o to kiedy finalnie ukonstytuuje się ów samorząd. Trzeba jednak równocześnie pamiętać, że:

- ustawodawca nie określił terminu powstania samorządu i wszystkich jego organów, zatem nie można mówić o tym, ażeby po stronie psychologów doszło do jakiegokolwiek **niezgodnej z prawem** działalności;
- wobec znacznej liczby absolwentów studiów psychologicznych, legitymujących się dyplomem, czyli *de facto* osób wykonujących zawód psychologa, jawi się jako znacznie utrudnione podjęcie *stricte* oddolnej inicjatywy polegającej na dokonaniu zgromadzeń, wyborów etc. i podjęcie wszystkich działań, o których mowa w ustawie, aby samorząd mógł w pełni się ukonstytuować. Wydaje się, że bez asysty organów administracji publicznej, które swoimi działaniami mogłyby

zainicjować proces powstawania samorządu i wspomóc go na jego najwcześniejszych etapach, taka oddolna inicjatywa jawi się jako trudna do realizacji, żeby nie powiedzieć, że jest skazana na niepowodzenie;

Podejmując przerwany wątek analizy przepisów ustawy o zawodzie psychologa, nie można nie dostrzec, że Rozdział 3 Ustawy zawiera fundamentalne w swojej istocie uregulowania, bez których trudno sobie wyobrazić wykonywanie zawodu psychologa.

Artykuł 12 ustawy wprowadza wymóg uzyskania zgody klienta na świadczenie mu usług psychologicznych. Dobrowolność korzystania z usług psychologicznych (poza wyjątkami przewidzianymi w Ustawach Kodeks Karny i Ustawie o ochronie zdrowia psychicznego) stanowi jedną z najważniejszych zasad działalności psychologicznej.

Art. 12 [Zgoda klienta na podjęcie usług psychologicznych]

- 1. Podjęcie usług psychologicznych następuje za zgodą osoby (klienta) lub grupy osób (klientów) stanowiących podmiot diagnozowania i oddziaływania psychologicznego, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3.*
- 2. Zgoda nie jest wymagana w przypadkach określonych w przepisach Kodeksu karnego, Kodeksu postępowania karnego oraz w ustawie z dnia 19 sierpnia 1994 r. o ochronie zdrowia psychicznego (Dz.U. z 2018 r. poz. 1878 oraz z 2019 r. poz. 730).*
- 3. Zgoda na przeprowadzenie badań nie jest wymagana także w stosunku do osób podlegających kwalifikacji wojskowej, kierowanych do specjalności i funkcji zgodnie z kryteriami doboru takich osób do poszczególnych specjalności wojskowych, oraz osób ubiegających się o przyjęcie do zawodowej służby wojskowej.*

Skoro w kontekście art. 12 Ustawy o zawodzie psychologa i samorządzie zawodowym psychologów pojawiła się wzmianka o Ustawach: Kodeks Karny i o ochronie zdrowia psychicznego, to nie można pozostawić znaczenia **ogólnej, ramowej regulacji zawodu psychologa** dla tychże aktów normatywnych. Nie można bowiem tracić z pola widzenia, że psycholog jest nie tylko podmiotem świadczącym usługi w ramach gospodarki wolnorynkowej, ale działalność psychologa wiąże się również z funkcjonowaniem tak istotnych gałęzi państwa, jak wymiar sprawiedliwości i system ochrony zdrowia psychicznego. Warto zwrócić uwagę, że art. 74 § 2 pkt 2 Kodeksu postępowania karnego

(dalej także jako „k.p.k.”, art. 192 § 2 k.p.k. wprost, a praktyka sądowa pokazuje również, że art. 202 § 1 k.p.k. pośrednio dotyczą działalności psychologa, jako biegłego w toku postępowania karnego. Podobnie wprost na działalność psychologa wskazują art. 4, art. 11 ust 1, art. 22 ust 2a i art. 23 Ustawy o ochronie zdrowia psychicznego. Uchylenie regulacji normującej zasady wykonywania zawodu psychologa przyczynić się może w najgorszym wypadku do tego, że status psychologów wykonujących swoje działania w toku w/w postępowań stanie się wątpliwy, w najlepszym natomiast będzie równoznaczny z utratą jakiegokolwiek kontroli nad poziomem usług psychologicznych, których ramy tworzy Ustawa o zawodzie psychologa i samorządzie zawodowym psychologów.

Jako, że wspomniane okoliczności dotyczą styku działalności psychologicznej i prawa, zasadnym jest wspomnieć, że w ocenie Polskiego Towarzystwa Psychologicznego nie deregulacja jest pożądanym kierunkiem działań Ustawodawcy wobec środowiska psychologicznego, ale dalsze działania legislacji „pozytywnej”, związane choćby z uchwaleniem wielokrotnie postulowanej Ustawy o biegłych sądowych. Argument o tym, że ustawa jest „martwa” dowodzi całkowitego niezrozumienia – tak realiów działalności psychologicznej, jak i mechanizmów prawnych. Jakkolwiek można zgodzić się, że do chwili obecnej nie ukonstytuował się samorząd zawodowy psychologów i jego organy, to jednak nie sposób, zaprzeczyć, że ustawa „działa”, albowiem w swoim codziennym funkcjonowaniu setki psychologów przestrzegają jej przepisów – zarówno tych, o których mowa była wyżej, jak i tych, które zostaną wspomniane niżej. Brak istnienia tych przepisów stanowiących „szkielet” (czy też nawet: „kręgosłup”) działalności psychologów doprowadzi do daleko idących konsekwencji, o których będzie jeszcze okazja wspomnieć.

Wracając do przerwanej wątku warto wskazać na kolejny aspekt działalności psychologa, o którym mowa w art. 13 ustawy.

Art. 13 [Informowanie klienta]

1. Psycholog poinformuje klienta o celu postępowania, jego przebiegu, wynikach i sposobie ich udostępniania oraz powinien uzyskać akceptację planowanych czynności.

2. Jeżeli wyniki badań mają służyć nie tylko do informacji klienta, stosuje się przepisy o ochronie danych osobowych.

Przywołany wyżej przepis stanowi jasne, a także klarowne zobowiązanie psychologa do konkretnych obowiązków informacyjnych względem klienta. Nie do przecenienia jest również fundamentalny zapis art. 14 ustawy, który włącza psychologów do zawodów zaufania publicznego, na których ze swojej istoty ciąży obowiązek dochowania i przestrzegania tajemnicy zawodowej.

Art. 14 [Obowiązek zachowania tajemnicy zawodowej]

1. Psycholog ma obowiązek zachowania w tajemnicy informacji związanych z klientem, uzyskanych w związku z wykonywaniem zawodu.

2. Obowiązek zachowania tajemnicy zawodowej nie może być ograniczony w czasie.

3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, gdy:

1) poważnie jest zagrożone zdrowie, życie klienta lub innych osób;

2) tak stanowią ustawy.

Już sam brak unormowań, o których mowa w art. 13 i 14 ustawy sprawi, że wykonywanie zawodu psychologa zostanie pozbawione swoich rudymenarnych zasad, a sama profesja psychologa stanie się w gruncie rzeczy całkowicie wolna od wszelkich unormowań z zakresu etyki i deontologii. O ile jednak środowisko psychologiczne oddolnie uchwała (w ramach funkcjonowania licznych stowarzyszeń zrzeszających psychologów i psychoterapeutów) kodeksy etyczne, których przestrzeganie powierza organom stowarzyszeń, będących odpowiednikiem sądownictwa dyscyplinarnego, to jednak warto nadmienić, że finalnym beneficjentem omawianych regulacji jest klient. Uchylenie tych przepisów (a tego wszak domaga się wnoszący petycję) uderzać będzie przede wszystkim w klientów (osoby korzystające z pomocy psychologicznej), którzy nie będą przecież mieli zagwarantowanego prawnie obowiązku informowania przez psychologa o podejmowanych i planowanych czynnościach, obowiązku pozyskania przez psychologa zgody na podejmowane czynności, czy też prawnego obowiązku obligującego psychologa do zachowania tajemnicy zawodowej.

Art. 15 pozwala również zauważyć, że nie wydano aktów wykonawczych, o których mowa w art. 15 ust 2, co stanowi jedną z okoliczności, wśród których należy poszukiwać przyczyn, dla których ustawa nie działa „w pełnym kształcie”.

Art. 15 [Uzyskanie tytułu specjalisty w określonej dziedzinie psychologii]

1. Psycholog może uzyskać tytuł specjalisty w określonej dziedzinie psychologii po odbyciu szkolenia, określonego programem specjalizacji, i złożeniu egzaminu państwowego albo po uznaniu równorzędnego tytułu specjalisty uznanego za granicą.

2. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, określi szczegółowe zasady, tryb i warunki uzyskiwania specjalizacji zawodowych przez psychologów, w tym tryb przeprowadzenia egzaminu państwowego, mając na uwadze zapewnienie wysokiego poziomu usług psychologicznych osobom z nich korzystającym.

Podobnie zresztą powołanie i funkcjonowanie Komisji Ekspertów jest sparaliżowane poprzez brak wydania aktów wykonawczych, o których mowa w art. 16 ust 6 ustawy.

Art. 16 [Komisja Ekspertów]

1. Tworzy się Komisję Ekspertów do realizacji zadań zawartych w art. 17 ust. 3, art. 18 ust. 3 i art. 19 ust. 1.

2. Minister właściwy do spraw pracy powołuje Komisję Ekspertów w składzie 7 osób.

3. W skład Komisji Ekspertów wchodzi, dysponujący wiedzą w zakresie objętym ustawą:

1) przedstawiciel ministra właściwego do spraw pracy - jako przewodniczący;

2) przedstawiciel ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania;

3) przedstawiciel ministra właściwego do spraw zdrowia;

4) dwaj przedstawiciele Komitetu Nauk Psychologicznych Polskiej Akademii Nauk;

5) dwaj przedstawiciele Krajowej Rady Psychologów.

4. Członkowie Komisji Ekspertów nie mogą pełnić funkcji w organach samorządu psychologów.

5. Koszty działalności Komisji Ekspertów pokrywa minister właściwy do spraw pracy.

6. Minister właściwy do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia, sposób działania Komisji Ekspertów oraz zasady wynagradzania jej członków.

7. Komisja Ekspertów działa na podstawie uchwalonego przez siebie regulaminu, zatwierdzonego przez ministra właściwego do spraw pracy.

Nie sposób również nie dostrzec, że w swoich regulacjach Ustawa o zawodzie psychologa zawiera również obowiązek doskonalenia zawodowego (charakterystyczny przecież dla wolnych zawodów), aby dbać o to, że osoby wykonujące dany zawód stale aktualizują swoją wiedzę i stale poprawiają swoje umiejętności, zdobywając nie tylko doświadczenie w ramach wykonywania zawodu, ale również podejmując kształcenie i doskonalenie zawodowe. Jak zostało wyżej wspomniane, a obszernie zostanie wyszczególnione niżej powierzenie psychologom szeregu działań **w ramach funkcjonowania Państwa** (w tym wspomnianego już k.p.k. oraz Ustawy o ochronie zdrowia psychicznego) wymaga, aby istniały regulacje, które mogą zapewnić, że psycholog w wykonywaniu swojego zawodu reprezentuje nie tylko najwyższą postawę zakresu etyki zawodowej, ale również, że jego merytoryczne przygotowanie oraz zasady deontologii zawodowej i warsztat metodologiczny pozostają bez zarzutu.

Art. 17 [Doskonalenie zawodowe; kształcenie podyplomowe]

- 1. Psycholog ma prawo i obowiązek doskonalenia zawodowego w różnych formach kształcenia podyplomowego.*
- 2. Kształcenie podyplomowe mogą prowadzić:
 - 1) jednostki organizacyjne upoważnione do tego na mocy odrębnych przepisów;*
 - 2) inne jednostki organizacyjne i osoby fizyczne po uzyskaniu zezwolenia.**
- 3. Krajowa Rada Psychologów w porozumieniu z Komisją Ekspertów określa standardy kształcenia podyplomowego.*
- 4. Minister właściwy do spraw edukacji wydaje zezwolenia na prowadzenie kształcenia podyplomowego dla podmiotów określonych w ust. 2 pkt 2, uwzględniając standardy określone w ust. 3.*
- 5. Minister właściwy do spraw edukacji wydając zezwolenie, o którym mowa w ust. 4, zasięga opinii ministra właściwego ze względu na kierunek kształcenia podyplomowego.*

Nie sposób nie wspomnieć, że także i zapisy art. 17 ust 4 i 5 nie doczekały się obowiązującego aktu wykonawczego, pozwalającego na ich urzeczywistnienie.

Aby rozważań zawartych w niniejszym stanowisku nie rozwlekać nadmiernie, a to poprzez nazbyt szczegółowe omówienie poszczególnych przepisów warto wspomnieć

również o tym, że ustawa, w sposób nowoczesny, adekwatny i niezwykle przejrzysty uregulowała również odpowiedzialność dyscyplinarną psychologów. Tego rodzaju rozwiązanie jest **konieczne w przypadku wolnego zawodu** (szczególnie zaś takiego, którego rola w funkcjonowaniu wielu – o czym niżej – gałęzi i dziedzin państwa), któremu z jednej strony przyznano określone kompetencje i uprawnienia, z drugiej jednak nałożono określone obowiązki i zobowiązania. Na straży przestrzegania tychże mają w zamierzeniu stać stosowne organy, które – w stosownym postępowaniu – wymierzać będą odpowiedzialność dyscyplinarną. Nawet jeśli obecnie zadania samorządu psychologów, o których mowa w ustawie przejęły stowarzyszenia zrzeszające psychologów, to nie można nie wspomnieć, że (także przez wzgląd na umocowanie ustawowe) wiodące stowarzyszenia, a do takich z pewnością należy Polskie Towarzystwo Psychologiczne, stworzyły sprawnie działający system nadzoru i kontroli nad działalnością swoich członków – gdy trzeba angażując organy odpowiedzialności dyscyplinarnej dla wyciągnięcia konsekwencji za działania niezgodne z regułami wykonywania działalności psychologa. Wyrugowanie z aktualnie obowiązującego prawa przepisów regulujących odpowiedzialność dyscyplinarną psychologów doprowadzi w konsekwencji do tego, że podawane w wątpliwość może być umocowanie kogokolwiek do wyciągania odpowiedzialności dyscyplinarnej wobec psychologów.

ROZDZIAŁ 4. ODPOWIEDZIALNOŚĆ DYSCYPLINARNA.

Art. 20 [Odpowiedzialność dyscyplinarna] Członkowie samorządu psychologów podlegają odpowiedzialności dyscyplinarnej za:

- 1) zawinione naruszenie obowiązków zawodowych;*
- 2) czyny sprzeczne z zasadami etyki określonymi w Kodeksie Etyki Zawodowej, o którym mowa w art. 40 pkt 3;*
- 3) uporczywe uchylanie się od płacenia składek członkowskich.*

Art. 21 [Kary dyscyplinarne] Karami dyscyplinarnymi są:

- 1) upomnienie;*
- 2) nagana z ostrzeżeniem;*
- 3) zawieszenie w prawie do wykonywania zawodu na czas od 3 do 12 miesięcy;*
- 4) skreślenie z listy psychologów z pozbawieniem prawa wykonywania zawodu.*

Art. 22 [Postępowanie dyscyplinarne] Postępowanie dyscyplinarne toczy się przed Regionalną Komisją Dyscyplinarną.

Art. 23 [Postępowanie przygotowawcze] Regionalny Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej przed wniesieniem sprawy do Regionalnej Komisji Dyscyplinarnej przeprowadza postępowanie przygotowawcze polegające na zebraniu niezbędnych informacji od osób i instytucji. Niezależnie od wyników tego postępowania wniesienie sprawy następuje nie później niż w ciągu 90 dni od wpłynięcia wniosku.

Art. 24 [Prawo do obrońcy] W postępowaniu dotyczącym odpowiedzialności zawodowej obwiniony psycholog ma prawo do obrońcy.

Art. 25 [Termin rozpatrzenia sprawy; zawieszenie obwinionego w prawie wykonywania zawodu]

1. Rozpatrzenie sprawy przez Regionalną Komisję Dyscyplinarną powinno nastąpić w terminie 90 dni od jej wpłynięcia.

2. Komisja dyscyplinarna, na wniosek Regionalnego Rzecznika Odpowiedzialności Dyscyplinarnej, może zawiesić obwinionego w prawie wykonywania zawodu na czas trwania postępowania nie dłużej niż 6 miesięcy.

Art. 26 [Przedawnienie]

1. Nie można wszcząć postępowania dyscyplinarnego, jeżeli od chwili popełnienia czynu upłynęły 3 lata, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Jeżeli czyn psychologa zawiera znamiona przestępstwa, przedawnienie następuje nie wcześniej niż przedawnienie przewidziane w przepisach Kodeksu karnego.

3. W razie śmierci obwinionego przed ukończeniem postępowania dyscyplinarnego toczy się ono nadal, jeżeli zażąda tego w terminie dwóch miesięcy od dnia zgonu obwinionego jego małżonek, krewny w linii prostej, brat lub siostra.

Art. 27 [Przesyłanie orzeczenia] Orzeczenie Regionalnej Komisji Dyscyplinarnej jest przesyłane wraz z uzasadnieniem zainteresowanym stronom w terminie 7 dni od dnia ogłoszenia orzeczenia.

Art. 28 [Odwołanie od orzeczenia] Odwołanie od orzeczenia Regionalnej Komisji Dyscyplinarnej do Krajowej Komisji Dyscyplinarnej przysługuje stronom w terminie 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia wraz z uzasadnieniem.

Art. 29 [Niezawistość członków komisji dyscyplinarnych] Członkowie komisji dyscyplinarnych w zakresie orzekania w sprawach odpowiedzialności zawodowej są

niezawisli i podlegają tylko ustawom oraz obowiązującym zasadom etyki i deontologii zawodowej.

Na zakończenie, aby pokrótce unaocznic **pozycję prawną psychologa i znaczenie prowadzonych przezeń badań**, dla porządku i systemu prawnego w Polsce przywołanych zostanie **przykładowy wybór** (poza wcześniej wymienionymi Kodeksem postępowania karnego i Ustawą o ochronie zdrowia psychicznego) aktów normatywnych przewidujących działanie psychologa.

1) USTAWA O KIERUJĄCYCH POJAZDAMI

z dnia 5 stycznia 2011 r. (Dz.U. Nr 30, poz. 151)

tj. z dnia 17 stycznia 2019 r. (Dz.U. z 2019 r. poz. 341)

2) USTAWA O WSPIERANIU RODZINY I SYSTEMIE PIECZY ZASTĘPCZEJ

z dnia 9 czerwca 2011 r. (Dz.U. Nr 149, poz. 887)

tj. z dnia 16 maja 2019 r. (Dz.U. z 2019 r. poz. 1111)

3) USTAWA O SŁUŻBIE MEDYCyny PRACY

z dnia 27 czerwca 1997 r. (Dz.U. Nr 96, poz. 593)

tj. z dnia 6 czerwca 2019 r. (Dz.U. z 2019 r. poz. 1175)

4) ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI W SPRAWIE PRZEPROWADZANIA TESTU SPRAWNOŚCI FIZYCZNEJ, BADANIA PSYCHOLOGICZNEGO I BADANIA PSYCHOFIZJOLOGICZNEGO W STRAŻY GRANICZNEJ

z dnia 7 kwietnia 2010 r. (Dz.U. Nr 75, poz. 482)

WYDANE na podstawie art. 39b ust. 4 **ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej** (Dz.U. z 2005 r. Nr 234, poz. 1997, z późn. zm.1))

5) ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA W SPRAWIE BADAŃ PSYCHOLOGICZNYCH STRAŻNIKÓW GMINNYCH (MIEJSKICH)

z dnia 5 sierpnia 2010 r. (Dz.U. Nr 150, poz. 1012)

tj. z dnia 13 kwietnia 2018 r. (Dz.U. z 2018 r. poz. 903)

WYDANE Na podstawie art. 24a ust. 3 **ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o strażach gminnych** (Dz.U. z 2016 r. poz. 706 oraz z 2017 r. poz. 60 i 2405)

6) ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA W SPRAWIE BADAŃ PSYCHOLOGICZNYCH OSÓB UBIEGAJĄCYCH SIĘ O UPRAWNIENIA DO KIEROWANIA POJAZDAMI, KIEROWCÓW ORAZ OSÓB WYKONUJĄCYCH PRACĘ NA STANOWISKU KIEROWCY z dnia 8 lipca 2014 r. (Dz.U. z 2014 r. poz. 937)

WYDANE na podstawie art. 90 ust. 1 **ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami** (Dz.U. z 2014 r. poz. 600)

7) ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI W SPRAWIE BADAŃ LEKARSKICH I PSYCHOLOGICZNYCH KANDYDATÓW DO OBJĘCIA URZĘDU SĘDZIEGO z dnia 19 września 2014 r. (Dz.U. z 2014 r. poz. 1293)
tj. z dnia 12 marca 2018 r. (Dz.U. z 2018 r. poz. 619)

WYDANE na podstawie art. 57 § 10 **ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. - Prawo o ustroju sądów powszechnych** (Dz.U. z 2018 r. poz. 23, 3, 5, 106 i 138)

8) ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA W SPRAWIE BADAŃ LEKARSKICH I PSYCHOLOGICZNYCH OSÓB UBIEGAJĄCYCH SIĘ O WPIS LUB POSIADAJĄCYCH WPIS NA LISTĘ KWALIFIKOWANYCH PRACOWNIKÓW OCHRONY FIZYCZNEJ z dnia 21 grudnia 2015 r. (Dz.U. z 2015 r. poz. 2323)

WYDANE na podstawie art. 33a ust. 4 **ustawy z dnia 22 sierpnia 1997 r. o ochronie osób i mienia** (Dz.U. z 2014 r. poz. 1099 oraz z 2015 r. poz. 1505)

9) ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA W SPRAWIE KURSU REEDUKACYJNEGO W ZAKRESIE PROBLEMATYKI PRZECIWALKOHOLOWEJ I PRZECIWDZIAŁANIA NARKOMANII ORAZ SZCZEGÓŁOWYCH WARUNKÓW I TRYBU KIEROWANIA NA BADANIA LEKARSKIE LUB BADANIA PSYCHOLOGICZNE W ZAKRESIE PSYCHOLOGII TRANSPORTU

z dnia 18 grudnia 2012 r. (Dz.U. z 2013 r. poz. 9)

tj. z dnia 9 stycznia 2019 r. (Dz.U. z 2019 r. poz. 140)

WYDANE na podstawie art. 105 ust. 5 **ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami** (Dz.U. z 2017 r. poz. 978, z późn. zm.2))

10) ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA W SPRAWIE RODZAJÓW DOKUMENTACJI BADAŃ I ORZECZEŃ PSYCHOLOGICZNYCH, SPOSOBU JEJ PROWADZENIA, PRZECHOWYWANIA I UDOSTĘPNIANIA ORAZ WZORÓW STOSOWANYCH DOKUMENTÓW

z dnia 14 lipca 2010 r. (Dz.U. Nr 131, poz. 888)

WYDANE na podstawie art. 11 ust. 5 **ustawy z dnia 27 czerwca 1997 r. o służbie medycyny pracy** (Dz.U. z 2004 r. Nr 125, poz. 1317, z 2006 r. Nr 141, poz. 1011 oraz z 2008 r. Nr 220, poz. 1416 i Nr 234, poz. 1570):

11) ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA W SPRAWIE BADAŃ PSYCHIATRYCZNYCH I PSYCHOLOGICZNYCH OSÓB UBIEGAJĄCYCH SIĘ LUB POSIADAJĄCYCH POZWOLENIE NA NABYWANIE ORAZ PRZECHOWYWANIE MATERIAŁÓW WYBUCHOWYCH PRZEZNACZONYCH DO UŻYTKU CYWILNEGO

z dnia 8 września 2003 r. (Dz.U. Nr 158, poz. 1536)

tj. z dnia 15 lutego 2019 r. (Dz.U. z 2019 r. poz. 445)

WYDANE na podstawie art. 13 ust. 4 **ustawy z dnia 21 czerwca 2002 r. o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego** (Dz.U. z 2019 r. poz. 45, 55 i 60)

12) ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA W SPRAWIE BADAŃ PSYCHIATRYCZNYCH I PSYCHOLOGICZNYCH OSÓB WYKONUJĄCYCH CZYNNOŚCI MAJĄCE ISTOTNE ZNACZENIE DLA ZAPEWNIENIA BEZPIECZEŃSTWA JĄDROWEGO I OCHRONY RADIOLOGICZNEJ W JEDNOSTCE ORGANIZACYJNEJ WYKONUJĄCEJ DZIAŁALNOŚĆ ZWIĄZANĄ Z NARAŻENIEM, POLEGAJĄCĄ NA ROZRUCHU, EKSPLOATACJI LUB LIKWIDACJI ELEKTROWNI JĄDROWEJ

z dnia 29 września 2011 r. (Dz.U. Nr 220, poz. 1310)

WYDANE na podstawie art. 12d ust. 9 **ustawy z dnia 29 listopada 2000 r. - Prawo atomowe** (Dz.U. z 2007 r. Nr 42, poz. 276, z późn. zm.1))

13) ROZPORZĄDZENIE MINISTRA INFRASTRUKTURY W SPRAWIE WARUNKÓW I TRYBU PRZEPROWADZANIA BADAŃ LEKARSKICH I PSYCHOLOGICZNYCH W CELU STWIERDZENIA ISTNIENIA LUB BRAKU PRZECIWWSKAZAŃ ZDROWOTNYCH DO WYKONYWANIA CZYNNOŚCI INSPEKTORA TRANSPORTU DROGOWEGO

z dnia 7 lutego 2002 r. (Dz.U. Nr 12, poz. 117)

WYDANE na podstawie art. 76 ust. 4 pkt 2 **ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym** (Dz. U. Nr 125, poz. 1371)

14) ROZPORZĄDZENIE MINISTRA INFRASTRUKTURY I ROZWOJU W SPRAWIE WYMAGAŃ ZDROWOTNYCH, BADAŃ LEKARSKICH I PSYCHOLOGICZNYCH ORAZ OCENY ZDOLNOŚCI FIZYCZNEJ I PSYCHICZNEJ OSÓB UBIEGAJĄCYCH SIĘ O ŚWIADECTWO MASZYNISTY ALBO O ZACHOWANIE JEGO WAŻNOŚCI

z dnia 3 kwietnia 2015 r. (Dz.U. z 2015 r. poz. 522)

tj. z dnia 30 stycznia 2019 r. (Dz.U. z 2019 r. poz. 340)

WYDANE na podstawie art. 22b ust. 22 **ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym** (Dz.U. z 2017 r. poz. 2117, z późn. zm.3))

15) ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA W SPRAWIE BADAŃ LEKARSKICH I PSYCHOLOGICZNYCH OSÓB UBIEGAJĄCYCH SIĘ O WYDANIE ALBO POSIADAJĄCYCH LICENCJĘ DETEKTYWA

z dnia 3 listopada 2011 r. (Dz.U. Nr 251, poz. 1511)

WYDANE na podstawie art. 42 ust. 1 **ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o usługach detektywistycznych** (Dz.U. z 2002 r. Nr 12, poz. 110, z późn. zm.1))

16) ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA W SPRAWIE BADAŃ LEKARSKICH I PSYCHOLOGICZNYCH OSÓB WYSTĘPUJĄCYCH O WYDANIE POZWOLENIA NA BROŃ LUB ZGŁASZAJĄCYCH DO REJESTRU BROŃ PNEUMATYCZNĄ ORAZ POSIADAJĄCYCH POZWOLENIE NA BROŃ LUB ZAREJESTROWANĄ BROŃ PNEUMATYCZNĄ z dnia 7 sierpnia 2019 r. (Dz.U. z 2019 r. poz. 1562)

WYDANE na podstawie art. 151 **ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji** (Dz.U. z 2019 r. poz. 284 i 1214)

Jak wspomniano do powyżej wskazanego zakresu należy jeszcze dodać działalność psychologów, jako biegłych sądowych, a także wykonywanie przez nich (w ramach tzw. publicznej służby zdrowia) czynności objętych zakresem normowania **ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1510, z późn. zm.)**

DOKONANIE POSTULOWANEJ PRZEZ WNIOSKODAWCĘ DEREGULACJI ZAWODU PSYCHOLOGA DOPROWADZI W OCENIE POLSKIEGO TOWARZYSTWA PSYCHOLOGICZNEGO DO DALEKO IDĄCYCH KONSEKWENCJI DLA CAŁEGO NIEMAL PORZĄDKU PRAWNEGO RP, W SZCZEGÓLNOŚCI W TYM ZAKRESIE, W KTÓRYM DZIAŁALNOŚĆ PSYCHOLOGÓW (I PROWADZONYCH PRZEZ NICH BADAŃ) JEST PRZEWIDZIANA JAKO ELEMENT PROCEDUR PRAWNYCH PRZEWIDZIANYCH PRZEZ USTAWODAWCĘ, A ZMIERZAJĄCYCH DO PRZYZNAWANIA UPRAWNIEŃ, BĄDŹ SPEŁNIANIA PRZEZ KANDYDATÓW PSYCHOLOGICZNYCH KOMPETENCJI DO PEŁNIENIA OKREŚLONYCH FUNKCJI.

**Za Zarząd Główny
Polskiego Towarzystwa Psychologicznego**

**Maja Filipiak
Skarbnik ZG PTP**

**dr Krystyna Teresa Panas
Przewodnicząca PTP**